11 aminoasit sentezlenmesi iddiası doğru mu?

Soran : Anonim
Tarih: 16.09.2019 - 20:01 | Güncelleme: 31.10.2020 - 16:40

Soru Detayı

- Abiyogenez teorisine nasıl cevap verilir?
- Milley-Urey deneyinden sonra yapılan birçok deney ile teorinin daha ileri taşındığı ve kasıtlı olarak o deneylerin değil Milley-Urey deneyinin üzerinde durulup eleştirildiği iddiasına nasıl cevap verilebilir?
- Bir de bu konudaki çelişkili ifadelere karşı nasıl bir tutum alınmalıdır?
- Deneyi destekleyen bir sitede, 11 aminoasit sentezlenmesi iddiası varken başka bir soruya verdiğiniz cevapta 3 aminoasit sentezlendiği yazıyor mesela.

Cevap

Değerli kardeşimiz,

Burada bir bilgi karışıklığı var. Miller deneyi ile ortaya çıkan birkaç amino asitle, başka deneylerde elde edilmeye çalışılan amino asitler birbirine karıştırılmış.

Önce **Miller Deneyi nedir?** Ona bir bakalım. Burada konu ile ilgili kaynaklar da cümlelerin sonunda verilmiştir.

Stanley Miller Deneyi

Stanley Miller, ilkel atmosferin gaz bileşimi olarak kabul edilen gazları bir araya getirerek bazı aminoasitlerin sentezlenebileceğini göstermeye çalışmıştır.

Bir kimya öğrencisi olan Stanley Miller, 1953 yılında Şikago'da, metan, amonyak ve hidrojeni su içerisinde çözerek bir cam balona koyup elektrik deşarjına tâbi tutmuştur.*(bk. Şekil 1).*

Miller, o devirde dünyada bulunması varsayılan karışımları ve enerji kaynaklarını kullanmıştır. Miller, ultraviyole ışınlarının yanı sıra atmosfer hareketlerinden dolayı ortaya çıkan şimşekleri, yani elektrik deşarjını enerji kaynağı olarak almıştır. Bu denemede 24 saat içinde birçok bileşiğin yanı sıra tabiatta çok bulunan üç aminoasit teşekkül etmiştir. Bunlar glisin, asparagin ve alanin'dir.

Stanley Miller Deneyinin Kritiği

Miller'in deneyi birkaç yönden tenkit edilmektedir.

1. Miller'in aletlerinin can alıcı kısmı, soğuk tuzaktır. Bu yapı kimyevî tepkimelerden hasıl olan ürünleri toplama ödevi görüyordu. Şayet soğuk tuzak kullanmamış olsaydı, o aminoasitler elektrik kıvılcımları tarafından parçalanacaktı. Hâlbuki Miller'in bu koruyucusuna benzeyen bir vasıta, yeryüzünün ilk halinde yoktu. (*Bliss, R. B. and Parker, G. E. Origin of Life. California. 1979; Demirsoy, A. Kalıtım ve Evrim. Meteksan Yay. No.11. Ankara. 1984; Miller,S.L. Production of Amino Acids Under Possible Primitive Earth Conditions. Science, 1953, V ol.117)*

Şekil 1. *Stanley Miller ve deney düzeneği.*

2. 1980 yılından sonra literatürler, ilk dünya şartlarının zannedildiği gibi metal, kaya ve buzun homojen karışımı olmadığını, ilk atmosferin metan, amonyak ve hidrojenden meydana gelmediğini göstermiştir. Son çalışmalarla o zamanlar dünyanın çok sıcak olduğu, ergimiş nikel ve demir karışımından meydana geldiği belirtilir. O devirdeki atmosferde daha çok azot, karbondioksit ve su buharı karışımı olması gerektiği kanaati yaygındır. Hâlbuki bunlar, organik moleküllerin teşekkülü

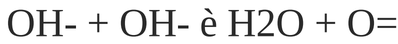
için amonyak ve metan kadar uygun değildir. (*Gribbin, J. Carbon Dioxide, Ammonia and Life. New Scientist. Vol.94. May 13. 1982, p.143*)

3. *Stanley Miller,* ilk atmosferde oksijen bulunmadığını farz ederek, deneyinde oksijen kullanmamıştır. Çünkü oksijen, oksidasyon sebebiyle aminoasitlerin teşekkülüne mâni olur. Hâlbuki fotoliz olayıyla su ve karbondioksitten oksijen açığa çıkmaktadır. Su ve karbondioksit, ultroviyole ışını tesiriyle parçalanır. Zira ilk atmosferde ozon (O3) tabakası olmadığından yeterli miktarda ultroviyole ışığının yeryüzüne ulaştığı kabul edilmektedir.

Fotoliz olayının formülle açıklaması:

H2O + UV fotonu è OH- + H+

OH- + OH- è H2O + O=

CO2 + UV fotonu è CO + O=

4. Canlı bünyesinde bulunan bütün proteinler levo (sol elli) aminoasitlerdir. Şimdiye kadar hiçbir canlıda dekstro (sağ elli) aminoaside rastlanmamıştır. Stanley Miller’in deneyinde hem levo hem de dekstro aminoasitler hasıl olmuştur. Hâlbuki dekstro aminoasitleri, canlı yapı ve fonksiyonunu bozucu tiptedir.

Sonuç olarak; burada görüldüğü gibi, Miller, güya ilk atmosfer şartlarında amino asitlerin meydana geldiğini göstermek için 1953 yılında bir deney yapmış, sonuçta canlı bünyesinde bulunmayan birkaç tane dekostro amino asit teşekkül etmiştir.

Bunun çok fazla ilmi değeri olmadığı da zaten kritik kısmından anlaşılmaktadır.

Canlı âleminde bilinen 20 kadar amino asit vardır. Bunların hangi bileşiklerden meydana geldiği tektik edilerek, o elementler birleştirilerek amino asit sentezlenebilir.

Halbuki buradaki iddia neydi?

Amino asitler ilk başlangıçta kendiliğinden veya tesadüfen meydana geldiği şeklindeydi.

Halbuki durumun öyle olmadığı, amino asitlerin ilim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcının eseri olduğu anlaşıldı. Çünkü bazı amino asitlerin sentezinde kendisinde ilim, irade, kudret bulunan birisi tarafında bunların sentezi mümkün olmaktadır.

İşte ilk yaratılışta da, şimdi de canlıların bünyesinde yer alan amino asitler, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah'ın eseridir. Yoksa öyle kendiliğinden veya tesadüfen ortaya çıkmış değildir. Her şey son derece planlı ve programlı olarak Allah tarafından yaratılmaktadır. Yani netice hep aynıdır.

Dün ilk yaratılış nasıl Allah'ın eseri idi ise, günümüzdekiler de öyledir. Hani derler ya; iki kere iki dörttür. İster çarp ister topla sonuç aynıdır.

Dolayısıyla varlıkların yaratıcısı Allah'tır ve O her an canlılar üzerinde tasarruf sahibidir. İster çarp ister topla.

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet

Yazar:
Sorularla İslamiyet

Kategori:
Evrim

Evrim konusunda en çok merak edilenler